

לא:

לא היו כופתין פרק רביעי תמיד

עין מושפט
גרי מצוה

א מ"י פ"י מהלכות
משפט הקריתות ה' א'
א' ב' מ"י ט' א' ג'
א' ג' מ"י ט' א' ג'
ג' ב' מ"י ט' א' ג'
ב' ד' מ"י ט' א' ג'
ד' א' מ"י ט' א' ג'
א' ז' מ"י ט' א' ג'
ז' א' מ"י ט' א' ג'
א' ח' מ"י ט' א' ג'
ח' א' מ"י ט' א' ג'
א' ט' מ"י ט' א' ג'
ט' א' מ"י ט' א' ג'
א' י' מ"י ט' א' ג'
י' א' מ"י ט' א' ג'
א' י"א מ"י ט' א' ג'
יא' א' מ"י ט' א' ג'
א' י"ב מ"י ט' א' ג'
י"ב א' מ"י ט' א' ג'
א' י"ג מ"י ט' א' ג'
י"ג א' מ"י ט' א' ג'
א' י"ד מ"י ט' א' ג'
י"ד א' מ"י ט' א' ג'
א' י"ה מ"י ט' א' ג'
י"ה א' מ"י ט' א' ג'
א' י"ו מ"י ט' א' ג'
י"ו א' מ"י ט' א' ג'
א' י"ז מ"י ט' א' ג'
י"ז א' מ"י ט' א' ג'

הראשון בראש וברגל ביצד הראש בימינו. שהראש קודם לכל האברים
לכמי (ויקרא א) ונתת אותה לנתחיה את ראשו ואת פדויו הילך הראש
במינו: והזנב כנגד זרועו. חוטם הכונה פניה נגד זרועו ואלו קרניו
צין אצבעותיו. גב הראש על גב פיקת ידו והפדו נתן ג' ילידי. לכבוד מקום השמיטה
וזהו כבוד של מעלה: רגל של ימין
בשמאלו ובית שורו לחוץ. מקום שמשם
הופשט העור היה כלפי מוך אל העם
ומקום התקן כלפי המוליך והכי שפיר
למענה כדי שלא יראה התקן ומפרש
זימא (דף ק"ג:) מ"ט סלקא לרגל נהדי
רישא דליבא למ"ד הסם דרך נמימו
היה קרב הראש והרגל וי' ידים ושני
דפנות המזה והגרה והעוקץ והרגל
ולכבד למ"ד דרך עליא דשמונא היה
קרב פי' דרך שהאברים שמיני זה
מזה הם קרבים הראש והרגל ושני ידים
דפנות המזה והרגל וצין למ"ד דרך עליא
ויון למ"ד דרך נמימו און זה סדר
שהרגל קרב עם הראש שהרי נמימו
שני ידים קודמן ומפרש הסם מאי טעמא
רגל סלקו נהדי קרבו רישא הראש כנר
שמיני עולה קודם וגזרת הכחז הא'
ומה טעם רגל עמו משום דרישא נפשי
יה עלימא סלקא רגל נהדיה שהיא
כולו כנר והכי שפיר למעלה שהיא
הנקרע עממות וכנר ואון נשום אבר
כ"כ כנר עמו כנרגל: השינוי ב' ידים.
היא תנא אולו נתר איבנד דפשרא
לומר נתר גדול האברים שהאברים
גדולים זה מזה הם קודמים הילך ב'
ידים קודמים שהן גדולות מהעוקץ
והרגל: השינוי ב' ידים ומימינו ושל' שמאל
בשמאלו. דרך חציבות מוליכו ארון
למונח ויפת עורה של כל אהר אהר
למוץ: ה' בעוקץ וברגל השמאליו העוקץ
בימינו והאליה מודולדת בין אצבעותיו.
היא דטקה עוקץ ויולכת צין האצבעות
וגם אצבע הכנר דטק בעוקץ וגם
הללעות דטקות בעוקץ אצבע הכנר
וב' הכליות עמו הרגל של שמאל כו':
הרביעי שהוא ויגרה. ונזאר המזה
מימיני שהוא ויגרה ויחבר בשמאלו
ולעומתו צין אצבעותיו והאי דלא פירש
ובית עורה לחוך הייט טעמא דשני
לעומתו מונחין און אצבעותיו א"כ היה
צית עורה לחוך און אצבע דפנות לא'
פירש ל' כו' והיה יכול לישא דפנות
על פס ידו לך פירש צית עורה
למוץ: החמישי ב' דפנות של ימין
כו'. ובית עורן לחוך: השינוי
בקרבים והנתיין בנר. קפ מתרגס
בן ולפי שאין מונחין יחד נרין
ליתק כלי וקרעים על גביהם
מלמעלה: השינוי בש"ת. שלאחר
הקטרת אצבי תמיד מקטיירן מנחתו
דש"ת סלמ (ג:) הביתו ב"ג. דלאחר
זימא (דף ק"ג:) עולה ומנחה סם מנחה
ושפליה חמישין: ה' ב"י. נספסי
האברים דלון קרמיין עולה כל
מנחה ונאכסי ומתיים אף על פי
שקריצין עצור כהן גדול הואיל ומן הפסוק הם קודמין לנסכי תמיד
(נרין לנו שאר האברים): ה'בו ותנום מהצני כבש ויטפשו. ולא
מחלי כבש ולמעלה שלאחר הקטרת חוהיין ומוליכין ארון
למונח ואם היו קרבים למונח לא מראה הולכה הילך נרין להניחן

מחלי כבש ולמעלה שלאחר כן לכשיזוירו ויולכו או הם או אחריהם
מראה הולכה חסונה והכי יפה לעשות שאם קרובים למונח נראה
כמוקטרים ועוד דפעמים שיקטרים קודם הקטרת הואיל וקרובים הם
לן ק למונח: ומברור: של כבש ולא קטרתו שהרי נלכסם למונח
להוליך אצבים למונח ולגרום כנפרכה
דך מונחית של כבש (ג:) שהרי כבש

למלע המונח ומכאן ומכאן מוספס
המונח מ' אמות לכל דל לאחר שללה
הכבש שהרי הכבש ט"ו והמונח ל"ב
נמאל מ' אמות לכל דל מקום המערכה
במונח המונח אלל מנחורו של כבש
ורכז המערכה אינו מוספס עד מצי
המונח שהרי התפוח זלמלע המונח
נמאל אהר אומר הליכמו למונח לזרוק
האברים למערכה לך טמניס
האברים נמצעו על כבש לפנות מקום
הליכמו: ומלחום. דכמיז על כל קרימן
מקריב מלח: ובאו דשכבת הגיות דקריות
את שפט. ולאחר ק"ס יקטירו את
הקטורת והכי יטון הדרג שזמלעו קודם
שיקטירו שום הקטר ועל קרימס לית
ימוס: ג' תנא יד ורגל. יחד כעקרת
לימק ט': חד אמר משום ביון קדישים
וחד אמר מפני שהוא מהויך בחוקי
הנפשי. כשנקרימן זמנ לעזרת
טוכסין הן טופחין אותו ק רבעה
רגליס יחד: ומצי בינייהו. צין למר
ובין למר אסור לעשות: איבאס בינייהו
דכפתיה בשרא. נמלמל משום סיון
קדישין ליתא ממש מוקי עממין אכא:
עשר שולחנות היו בקריש. נעורה ב'
שולחנות שהיו זולוס לא משני הכל'
שהי עשר אלל אוחס שהיו נעורה: ה'
ש' שיש בבית המסבחים. אלל הטבעות
צפון שעליהם מדימן את הקריסין
וב' נמצעד הכבש וב' זולוס נכפטיס
אלל פתח הסיכל אחד של (ג) כקף וא'
של זכס: כנמיסח. כנמיסחין לפתח
מניחין אוחס עליו ועומדין לו לפוש:
ועל של אהר אומר. וכס היה מונח
עד שיקטירו המזימן קן מפרש כנמנות
צפרק שמי הלסם (דף ק"ג:) ששמיין
בקרש ולא מורדיין. כגון כנמיסחל
מניחין על א' כקף וכנמיסחל סביכל
על של משה (ה:) מניחין מעלה זכס הרי
עליה ולא מורדין לפיכך צילאחו מנימו
על כלי של זכס ועשר שולחנות היו
עדיין סביכל עשה שלמה והא דלא
חשפניה הכל דלא תשיב אלל
אוןן שמנימו עליהם ובאוןן של
שלמה לא היו מסדרים כדארמיין
נמנות פרק שמי הלסם (דף ק"ג:) עשר
שולחנות עשה שלמה ולא היו מסדרים
אלל על של משה ט': מפני שמרתיה ל'.

מסורת הש"ס

א) וזמס כד: יומא מה: [מנחת י' א' (1) מנחת].
ב) שפא (ג' ט) [מנחת].
ג) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
ד) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
ה) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
ו) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
ז) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
ח) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
ט) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
י) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
יא) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
יב) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
יג) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
יד) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
טו) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
טז) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
יז) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
יח) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
יט) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
כ) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].

הנהות הב"ח
א) נבי אהר של שיש
אהר של זכס של שיש
טוחן לנס הפיסי:
ב) שפריש ד"ה ה'
פלת ופי פלת הפ"י
ואמרי מ"ה הביתן
פמוי כ"ג: (ג) ד"ה
ממטרו ופי מונחת של
כס היה שהרי ופי
האכרס למערכת היה
מברית וליך טמנין:
ד) ד"ה מ' של ש' ופי
פתח הסיכל אחד של שיש
אהר של זכס ופי:
ה) ד"ה שבעין ופי פל
של שיש ובמטעני סביכל:

תורה אור השלם
א) ואמרי להם זה
האשה אשר תקריבו
לי בפשמים בני שנה
תמיסין שניס ליום
עלת הקטור: (מנחת י"ג)
ב) את הכבש אהר
תעשה בבקר ואת
הכבש השני תעשה
בין הקרבים:
(מנחת י"ג)

רבינו נרשום
במ"י משום ביון
קדישים. שפדוהו
כילו כרוך יעשושין
מחלין: שהוא מהלך
בחוקי המינין. שהן היו
מויין לכופתו כולו:
דכפתיה בשרא ואת
הרגל: ונזאר דהכא
דפתיא כולו. למ"ד
משום ביון ליבא למ"ד
משום חוקי מינין איבא:
ותמיס לוחם הפניס
כנמיסח. עו שיריחו כל
אחר ואחר תחוקנו על
השולחן הפניס עם
הפניס שלו והבידין
ועל של זכס בציצית.
כשבת האחרת לחליך
בין המבנים בניחין אותו
סם עז שחילק כולו:
מפני שהוא מרתח.
אחר של כסף והכ
מנחת החתם ומכחמם את
ליות נגד היום. נגד
וריות עמור השמש:

את הלחם ומנחתו וממחר
השמש או אינו אלל חונת היום כלומר כל יום ויום מקריבו
שנים כשהוא אומר ופי: ביצד תמיד של שור היה נשחט על'
קרן צפונית מערבית על' שבבת שניה. כדפרישת במתנין מזה:
מן
א) וזמס כד: יומא מה: [מנחת י' א' (1) מנחת].
ב) שפא (ג' ט) [מנחת].
ג) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
ד) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
ה) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
ו) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
ז) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
ח) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
ט) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
י) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
יא) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
יב) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
יג) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
יד) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
טו) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
טז) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
יז) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
יח) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
יט) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
כ) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].

א) וזמס כד: יומא מה: [מנחת י' א' (1) מנחת].
ב) שפא (ג' ט) [מנחת].
ג) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
ד) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
ה) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
ו) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
ז) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
ח) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
ט) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
י) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
יא) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
יב) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
יג) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
יד) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
טו) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
טז) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
יז) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
יח) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
יט) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].
כ) שקלס פ"י מ"ד: [מנחת].